

Maria Teresa Vilajeliu Roig

ALGUNES CONSEQÜÈNCIES DELS FETS

Algú em va trucar i em va dir que tornés, perquè si no, a la Lemmerz em *despedien*. Estigmatitzada, sí... A veure, jo sóc una persona que se'm coneix fàcilment sobretot per la manera de caminar. Sóc una persona que havia estat al començament de l'Associació de Veïns del Xup, treballava a la Lemmerz, on havia estat a dintre del comitè d'empresa.

Quan ens van agafar, se'n va parlar a totes les esglésies, aquell diumenge. A totes les esglésies es va parlar de les enganxades. Vam ser 28 que vam passar pel *cuartelillo* de la Guàrdia Civil; 28 persones són moltes persones.

Em va venir a veure gent que jo ni coneixia, a l'Hospital, i després a casa meva. I durant molts anys, i encara ara, la gent sap que jo sóc la persona que van estovar la Guàrdia Civil. A *lo millor* no es recordaran de molts altres i en canvi de mi se'n recorden, perquè sóc una persona més fàcil de recordar, simplement.

Jo també tenia uns veïns, que ell era guàrdia civil, a dalt de casa meva. I quan ens van agafar no només a mi, sinó a tots, el *tio* aquell plorava de vergonya del que havien fet els seus companys, i tenia por que jo i els meus pares no volguéssim mai més parlar amb ells.